د حضرت یوایل نبی کِتاب ـ ماخذ انبياء

۱ (۱) د مالِک خُدائ کلام چې په یوایل د فتوایل په زوئ نازل شو.

د مُلخانو حمله

(۲) اے مشرانو، دا واورئ. تاسو ټول غوږ شئ، څوک چې په دې مُلک کښې اوسېږئ. ولې ستاسو په ژوند کښې يا ستاسو د
پلار نيکهٔ په ژوند کښې داسې څهٔ کله پېښ شوی دی؟ (۳) دا خپل اولاد ته ووايئ، او هغوئ دې دا خپل اولاد ته ووائی او داسې
دې دا ياد تر نسلونو پورې تازه وی. (۴) د قحطی د مُلخانو د لښکرو نه چې څهٔ پاتې شُو، هغه غټو مُلخانو وخوړل، چې د غټو
مُلخانو نه څهٔ پاتې شُو نو هغه وړو مُلخانو وخوړل، او څهٔ چې د وړو مُلخانو نه پاتې شُو، نو هغه نورو مُلخانو وخوړل. (۵) اے
شرابيانو، ويښ شئ او وژاړئ، اے مے څښونکو، تاسو ټول افسوس وکړئ، د نوؤ ميو په وجه افسوس وکړئ، ځکه چې دا
ستاسو د شونډو نه رابشکلے شول. (۶) د هغوئ ټول لښکر زما په مُلک حمله وکړه، چې طاقتور او د شمېر نه بهر دی، د هغوئ
غاښونه د زمری په شان تېرهٔ دی او د هغوئ داړې د زمرئ په شان دی. (۷) هغوئ زما د انګورو بوټی تباه کړی دی او زما د
اينځرو ونې يې تباه کړې دی، پوستکی يې ترې نه ويستی دی او تباه کړی يې دی، د دې څانګې يې خالی او لغړی پرېښودې دی.
(۸) لکه د هغه پېغلې وژاړئ چا چې د ماتم جامې اغوستې وی او د خپل چنغول په مرګ ژړا انګولا کوی. (۹) د غلې او د
څښلو نذرانې د مالِک خُدائ په کور کښې ختمې شوې. هغه اِمامان ژاړی څوک چې د مالِک خُدائ په وړاندې خِدمت کوی. (۱۰)
پټی تباه شوی دی، زمکه اوچه شوه، غله تباه شوه، انګور ضائع شُو، او د زيتُونو تېل ختم شول. (۱۱) اے زميندارانو غمژن
اوسئ، اے د انګورو د باغ ماليانو، ژړا کوئ، د غنم او د اوربشو دپاره غمژن شئ، ځکه چې د فصل پټی تباه شوی دی. (۱۲) د
انګورو بوټی اوچ شُو او د اينځرو ونې وچې شوې، د انارو ونې، د کجورو ونې، د سيوانو ونې او ټولې مېوه دارې ونې وچې
شوې دی. او يقيناً د خلقو خوشحالی ورسره ورکه شوې ده. (۱۳) اے اِمامانو د ټاټ جامې واچوئ او وژاړئ، او ماتم وکړئ
تاسو څوک چې په قربانګاه کښې خِدمت کوئ. راشئ، ټوله شپه د ټاټ په جامو کښې تېره کړئ، تاسو څوک چې د مالِک
خُدائ په حضور کښې خِدمت کوئ. ځکه چې ستاسو د خُدائ کور د غلې او د څښلو د نذرانو نه محروم شو. (۱۴) د مقدسې
روژې نيولو اعلان وکړئ، او د خلقو مقدسه اجتماع راوغواړئ. مشران او د مُلک ټول خلق د مالِک خُدائ د خپل خُدائ پاک
کور ته راوغواړئ او مالِک خُدائ ته وژاړئ. (۱۵) افسوس په هغه ورځ، ځکه چې د مالِک خُدائ هغه د قيامت ورځ رانزدې ده،
په کومه به چې قادر خُدائ تباهی راولی. (۱۶) زمونږ خوراک زمونږ د سترګو په وړاندې غيب شو، او خندا خوشحالی زمونږ د
خُدائ پاک په کور کښې بنده شوه. (۱۷) تخم د زمکې لاندې اوچ شو. د غلې ګودامونه خالی او وران ويجاړ پراتهٔ دی، خمبې تشې
او ماتې شوې ځکه چې تخم اوچ شوے دے. (۱۸) څاروی د لوږې نه چغې وهی، د څاروو رمې اخوا ديخوا پرېشانه ګرځی ځکه
چې د هغوئ دپاره شينکے نشته، تر دې چې د ګډو رمې هم په تکليف کښې دی. (۱۹) اے مالِکه خُدايه، زهٔ تا ته د مدد دپاره
فرياد کوم، ځکه چې اور د څرېدو ځايونه وسوزول او لمبو د ټولو پټو ونې وسوزولې. (۲۰) تر دې چې ځنګلی ځناور هم تا ته
فرياد کوی ځکه چې د اوبو نِهرونه اوچ شوی دی، او د اور لمبو په صحرا کښې څرن ځايونه سوزولی دی.

د مالِک خُدائ د قيامت ورځ

۲ (۱) په صيون کښې بيګل وغږوئ، او زما په مقدس غرهٔ د جنګ اعلان وکړئ. او د دې مُلک اوسېدونکی دې ټول د يرې نه
ولړزيږی، ځکه چې د مالِک خُدائ د قيامت ورځ راتلونکی ده، بلکې نزدې ده. (۲) دا د تورې تيارې او غم ورځ ده، د ګڼو وريځو
او تورو تيارو يوه ورځ ده. لکه څنګه چې د سحر رڼا په غرونو راخورېږی داسې يو لوئ او طاقتور لښکر راروان دے، چې داسې
به نهٔ پخوا چا ليدلے وی او نهٔ به په راتلونکی وخت کښې کله راشی. (۳) د هغوئ نه وړاندې اور هر څهٔ سوزوی، او د هغوئ
شاته د اور لمبې روانې وی. د هغوئ په وړاندې مُلک لکه د باغِ عدن په شان ښکلے پروت دے. خو د هغوئ نه وروستو زمکه

لکه د صحرا په شان شی او د هغوئ نه هيڅ شے بچ نۀ پاتې کيږی. ﴿۴﴾ هغوئ په ليدلو کښې د آسونو په شان ښکاری، او هغوئ د جنګی آسونو په شان منډې وهی. ﴿۵﴾ د جنګی ګاډو د شور په شان هغوئ د غرونو په څوکو په ټوپونو تېريږی، او داسې ټسار کوی لکه کله چې اور ګياه سوزوی او يا لکه چې طاقتور فوج جنګ ته روان وی. ﴿۶﴾ د هغوئ په نظر کښې قومونه يره کښې دی، او د هر چا مخ د يرې نه زېړ دے. ﴿۷﴾ هغوئ لکه د جنګيالو په شان حمله کوی، او د فوجيانو په شان په دېوالونو ورختږی. هغوئ ټول په قطار کښې سيدها ځی، او د خپلې لارې نه اخوا ديخوا نۀ اوړی. ﴿۸﴾ هغوئ يو بل له ديکې نۀ ورکوی، هر يو په خپله لاره نېغ ځی. او هغوئ د صفونو په صورت کښې د دشمن په مورچو ورننوځی. ﴿۹﴾ هغوئ په ښار باندې حملې دپاره ورغږ وهی، او په دېوالونو بې په منډه وراوړی. هغوئ کورونو ته وراوړی او په کړکيانو باندې لکه د غلو په شان ورننوځی. ﴿۱۰﴾ هغوئ چې وړاندې ځی زمکه خوځيږی، آسمان لړزيږی، نمر او سپوږمی تيارۀ شی، او ستوری نور نۀ ځليږی. ﴿۱۱﴾ مالِک خُدائ د خپل لښکر نه وړاندې لکه د تندر ګړزيږی. د هغۀ لښکر د شمېر نه بهر دے، او هغوئ طاقتور دی څوک چې د هغۀ حکم منی. د مالِک خُدائ د قيامت ورځ عظيمه، او سخته يروونکی ده. څوک دا برداشت کولے شی؟

د توبې ويستلو حُکم

﴿۱۲﴾ مالِک خُدائ فرمائی چې، ”اوس هم تاسو سره موقع شته چې خپل ټول زړۀ سره ما ته په روژه نيولو، په ژړا او ماتم کولو سره راوګرځئ. ﴿۱۳﴾ د خپل خفګان دپاره خپلې جامې مۀ شلوئ خو د هغې په ځائ خپل زړونه وشلوئ.“ مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک ته راوګرځئ، ځکه چې هغه رحمان او رحيم دے، هغه زر نۀ غصه کيږی او د هغۀ مينه نۀ ختمېدونکی ده، او هغه دا غواړی چې معافی وکړی او سزا ورنۀ کړی. ﴿۱۴﴾ چا ته پته ده، کېدے شی چې هغه بدل شی او زړۀ بې نرم شی او د لعنت په ځائ برکت درکړی. او تاسو لکه د مخکښې په شان د غلې او د ميو نذرانې مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک ته پېش کړے شئ. ﴿۱۵﴾ په صيون کښې بيګل وغږوئ، د مقدسې روژې اعلان وکړئ، او خلق مقدسې اجتماع له راوغواړئ. ﴿۱۶﴾ ټول خلق راغونډ کړئ، او غونډه مقدسه کړئ، مشران، ماشومان او واړۀ ماشومان راغونډ کړئ. ناوې او زلمے د خپلې خپلې کوټې نه راوغواړئ. ﴿۱۷﴾ هغه اِمامان چې د مالِک خُدائ په حضور کښې خِدمت کوی، هغوئ دې د خُدائ پاک د کور د ډيوړۍ او د قربان‌ګاه په مينځ کښې ودريږی او ژړا دې وکړی. هغوئ دې داسې دُعا وغواړی، ”اے مالِکه خُدايه خپل خلق بچ کړه. خپل خاص ميراث مۀ د خندا کوه. هغوئ مۀ پرېږده چې بې‌ايمانه غېر مُلکيان ورپورې ټوقې وکړی څوک چې دا وائی، د بنی اِسرائيلو خُدائ پاک هغوئ پرېښودی دی څۀ؟“

د مالِک خُدائ جواب ورکول

﴿۱۸﴾ نو بيا به مالِک خُدائ په خپل مُلک غېرت وکړی، او په خپلو خلقو باندې به مهربان شی. ﴿۱۹﴾ مالِک خُدائ به هغوئ ته جواب ورکړی چې، ”ګورئ، زۀ تاسو له دومره غله دانه، نوی مے او د زيتُونو تېل درکوم چې ښۀ ډېر وی او پرې مارۀ شئ، زۀ به بيا هيڅکله تاسو د نورو قومونو د خندا نۀ کړم. ﴿۲۰﴾ زۀ به ستاسو نه د شمال ټول فوجيان لرې وشړم، او هغوئ به زۀ خوشی صحرا او وران مُلک ته وشړم. او د هغوئ وړومبی دستې به مشرقی سمندر ته او وروستی به بې مغربی سمندر ته وغورزوم. او د هغوئ سخا شوی لاشونو نه به بدبوئ خېژی او په هر طرف به خوريږی. يقيناً چې مالِک خُدائ غټ کارونه کړی دی. ﴿۲۱﴾ اے زمکې، مۀ يرېږه، خوشحالی وکړه او خوشحاله اوسه، يقيناً چې مالِک خُدائ غټ کارونه کړی دی. ﴿۲۲﴾ اے ځنګلی ځناورو، مۀ يرېږئ. ځکه چې د صحرا د څرن زمکه راشنه کيږی. ونې به دوباره د مېوو نه ډکې شی، بيا به د اينځرو او د انګورو بوټی ښۀ ډېر ډک شی. ﴿۲۳﴾ اے د يروشلم خلقو خوشحالی وکړئ. په مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک کښې خوشحالی وکړئ. ځکه چې هغۀ په وفادارئ سره په تاسو د خزان بارانونه وکړل. هغه په تاسو د مخکښې په شان د خزان او د سپرلی دواړو ډېر بارانونه راوروی. ﴿۲۴﴾ درمندونه به بيا د غلې نه ډک شی، او چاټې به د نوؤ ميو او د زيتُونو د تېلو نه تر خولې خولې پورې ډکې شی.“ ﴿۲۵﴾ مالِک خُدائ فرمائی چې، ”زۀ به تاسو ته د نقصان شوی فصل تاوان درکړم کوم چې د قحطی مُلخانو، غټو مُلخانو، وړو مُلخانو او نورو مُلخانو خوړلی ؤو. دا زما لوئ لښکر وو چې ستاسو خلاف مې درلېږلے وو. ﴿۲۶﴾ تاسو سره به د خوړلو دپاره هر څۀ ډېر تېر وی ترڅو چې تاسو ښۀ مارۀ شئ، او تاسو به د مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک د نوم شُکر ګزاری وکړئ، چا چې ستاسو

دپاره معجزې کړې دی. نو بيا به هيڅکله زما خلق ونۀ شرميږی. ۲۷ نو بيا به تاسو پوهه شئ چې زۀ د خپلو خلقو بنی اِسرائيلو په مينځ کښې يم، او دا چې زۀ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک يم او زما نه بغير بل څوک نشته. نو بيا به هيڅکله زما خلق ونۀ شرميږی.

مالِک خُدائ د خپل روح رالېږلو وعده کوی

۲۸ د دې ټولو کارونو کولو نه وروستو به زۀ خپل روح په ټولو خلقو نازل کړم. ستاسو زامن او لوڼه به نبوت کوی، ستا مشران به خوبونه وينی، او ستاسو ځوانان به رويا ګانې وينی. ۲۹ په دې ورځو کښې به زۀ هم په نوکرانو سړو او ښځو دواړو خپل روح نازل کړم. ۳۰ زۀ به په آسمانونو او زمکه کښې حېرانونکی نښې يعنې وينه، اور او د لوګی برجې ښکاره کړم. ۳۱ نمر به تور شی، او سپوږمی به لکه د وينو تکه سره شی مخکښې د دې نه چې د مالِک خُدائ د قيامت هغه لويه او هيبتناکه ورځ راورسيږی. ۳۲ خو هر څوک چې د مالِک خُدائ په نوم مدد وغواړی هغه به بچ شی. او څۀ به په يروشلم کښې د صيون د غرۀ نه وتښتی، لکه څنګه چې مالِک خُدائ فرمائيلی دی، او هغوئ به په بچ شوو کسانو کښې وی څوک چې مالِک خُدائ راغوښتی وی.

د دشمن سزا

۳ ۱ نو ګورئ، په هغه ورځو او په هغه وخت کښې، کله چې زۀ د يهوداه او يروشلم قسمتونه بحال کړم، ۲ زۀ به ټول قومونه رايوځائ کړم او هغوئ به لاندې د يهوسفط وادئ ته راولم. هلته به زۀ د هغوئ خلاف عدالت شروع کړم، د خپل ميراث يعنې د خپلو خلقو بنی اِسرائيلو په خاطر، ځکه چې هغوئ زما خلق د قومونو په مينځ کښې خوارۀ وارۀ کړی دی او زما مُلک يې په خپل مينځ کښې تقسيم کړے دے. ۳ هغوئ زما په غوره شوو خلقو په خپلو کښې پچه واچوله. او هغوئ د کنجرو حاصلولو دپاره هلکان خرڅ کړل، او د ميو څښلو دپاره يې پېغلې جينکۍ خرڅې کړې. ۴ اے د صور، او صيدا او د فلستيه ټولو علاقو، اوس تاسو سره زما خلاف څۀ دی؟ ولې تاسو ما نه د هغه څۀ بدل اخلئ چې ما کړی دی؟ کۀ تاسو داسې کوئ، زۀ به په تېزۍ او تُندۍ سره په تاسو هغه څۀ وکړم، څۀ چې تاسو کړی وی. ۵ ځکه چې تاسو زما سپين زر او سرۀ زر واخستل او زما قيمتی خزانې مو خپلو مندرونو ته يوړې. ۶ تاسو د يهوداه او د يروشلم خلق په يونانيانو خرڅ کړل او هغوئ دې د خپل مُلک نه لرې ولېږل. ۷ ګوره زۀ به هغوئ د هغه ټولو ځايونو نه واپس راولم په کومو کښې چې تاسو خرڅ کړی دی، او زۀ به ستاسو په سرونو هغه څۀ راولم، کوم چې تاسو کړی دی. ۸ زۀ به ستاسو زامن او لوڼه د يهوداه په خلقو خرڅ کړم، او هغوئ به دوئ په لرې مُلک سبائيانو باندې خرڅ کړی. ما، مالِک خُدائ دا وفرمائيل.“ ۹ د قومونو په مينځ کښې دا اعلان وکړئ چې د جنګ دپاره تيار شئ، خپل ټول جنګيالی راوغواړئ، ټول جنګيالی نزدې راشئ او حمله وکړئ. ۱۰ د خپلو قلبو د يوو نه په ټکولو تُورې جوړې کړئ او د خپلو بوټو د قينچيانو نه نېزې جوړې کړئ. کمزورے دې هم ووائی چې، ”زۀ تکړه يم.“ ۱۱ اے ټولو قومونو د هر طرف نه زر تر زره راشئ، او په وادئ کښې رايوځائ شئ. اے مالِکه خُدايه، اوس خپل لښکر راوغواړه. ۱۲ قومونه دې راپاڅی، هغوئ دې د يهوسفط وادئ ته لاړ شی. هلته به زۀ مالِک خُدائ ناست يم، چې د ګېرچاپېره ټولو قومونو عدالت وکړم. ۱۳ د هغوئ بدکاری ډېره لويه ده، لور وچلوئ ځکه چې فصل پوخ شوے دے. راشئ، انګور د پښو لاندې چخنې کړئ ځکه چې د انګورو لنګرې ډکه ده. او د ذخيره کولو چاټې تر خولې ډکه ده. ۱۴ په زرګونو زرګونو خلق د عدالت په وادئ کښې دی. ځکه چې د عدالت په وادئ کښې د مالِک خُدائ د قيامت ورځ رانزدې ده. ۱۵ نمر او سپوږمی به تور شی، او ستوری به نور نۀ ځليږی. ۱۶ مالِک خُدائ به د صيون نه وغرمبيږی، او د يروشلم نه به لکه د زمری وغوريږی، آسمان او زمکه به ولړزيږی. خو مالِک خُدائ به د خپلو خلقو بنی اِسرائيلو دپاره د پناه ځائ او مضبوطه قلعه وی.

د خُدائ پاک د خلقو دپاره برکت

۱۷ ”نو بيا به تاسو ته پته ولګی چې زۀ، مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک، په خپل مقدس غر صيون کښې اوسېږم. يروشلم به

مقدس وی، او د پردی وطن لښکر به بیا هیڅکله هغه فتح نۀ کړی. ۱۸ په هغه ورځ به د غرونو نه نوی مے څڅیږی، او غونډو نه
به پئ بهیږی، او د یهوداه ټولو ولو کښې به ډیرې اوبۀ روانې وی، او د مالِک خُدائ د کور نه به یوه چینه بهیږی چې د کیکر وادی
به اوبۀ کوی. ۱۹ خو مِصر به وران ویجاړ شی، او ادوم به بیابان شی، ځکه چې هغوئ د یهوداه په خلقو ظلم وکړو، او هم د
هغوئ په خپل مُلک کښې یې بې‌گناه خلق ووژل. ۲۰ خو یهوداه به د تل دپاره آباد وی، او یروشلم به تر ټولو نسلونو قائم پاتې
شی. ۲۱ زۀ به د هغوئ د قتلونو بدل اخلم کوم چې تر اوسه پورې ما نۀ دے اخستے. ځکه چې مالِک خُدائ په صیون کښې
اوسیږی.“

pashtobibles.org © یوسفزی ۲۰۱۹